

prima instanță: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău
Judecătorul: I. Potîngă
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

Î N C H E I E R E

6 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de Asociația Obștească Asociația Antiincediară „ANTIFOC”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească Asociația Antiincediară „ANTIFOC” împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, cu privire la anularea actului de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale și facturii de plată pentru consumul neautorizat de energie electrică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Asociația Obștească Asociația Antiincediară „ANTIFOC” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 9 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 3 martie 2015, Asociația Obștească Asociația Antiincediară „ANTIFOC” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, cu privire la anularea actului de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale și facturii de plată pentru consumul neautorizat de energie electrică.

În motivarea acțiunii, asociația reclamantă a indicat că, la 30 ianuarie 2015, reprezentantul Î.C.S. „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” S.R.L., Țurcan Constantin, a întocmit actul nr. C 029095 de depistare a încălcării clauzelor contractuale. Ulterior, la 10 februarie 2015, a parvenit factura pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale R. nr. 62397 în sumă de 35 345,23 lei.

Prin urmare, nefiind de acord cu actele întocmite de către pârât, la 20 februarie 2015, în temeiul articolului 14 din Legea contenciosului administrativ, societatea reclamantă a depus o cerere prealabilă, prin care și-a exprimat dezacordul, invocând motive de drept și de fapt în privința ilegalității actelor întocmite.

În opinia reclamantului, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. C 029095 din 30 ianuarie 2015 și factura pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale R. nr. 62397, în sumă de 35345,23 lei, sunt ilegale, deoarece la 30 ianuarie 2015, o persoană necunoscută, în lipsa reclamantului sau a reprezentantului acesteia, a deschis panoul electric, unde se află și contorul ce îi aparține. Totuși, ulterior persoana respectiva s-a prezentat ca fiind reprezentantul antreprenorului, care a fost delegată de Î.C.S. „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” S.R.L. pentru verificarea contorului.

În același context, societatea reclamantă a relevat că, peste o perioadă de timp, la fața locului, a apărut a doua persoană, care s-a legitimat ca Andrei Samurai și a comunicat reprezentantului petiționarului că este împuternicit cu funcții de control și că, în urma examinării schemei de conexiune a contorului, s-a depistat conectarea neautorizată. În acest scop, aceștia au cerut o scară de la președintele asociației reclamante, Răducan Valeriu, și au început a deteriora o porțiune din pod. Totodată, reprezentanții respectivi au filmat acțiunile date și au informat că în pod există o conexiune neautorizată la firul central. Cu toate acestea, Răducan Valeriu a insistat să fie extras integral firul central pentru a fi examinat și să se constate că este intact. La fel, s-a accentuat că la domnul în cauză nu a fost descoperită nicio conectare neautorizată.

În aceste circumstanțe, Asociația Antiincendiară „ANTIFOC” a precizat că, într-adevăr, în pod mai exista un fir de electricitate de la contorul vechi, care nu era funcțional, nu este și nu era conectat la energia electrică. Însă, având în vedere că podul are o înălțimea de 10 - 15 cm, era imposibil de exclus de acolo. Așadar, firul principal de electricitate exista doar în acel loc, fiind fixat de cel vechi pentru a nu sta suspendat. Alte conexiuni nu erau.

Mai mult, s-a arătat că, la 2 februarie 2015, președintele asociației reclamante, Răducan Valeriu, a depus o cerere, prin care a solicitat efectuarea unui control suplimentar pentru a îndepărta firul electric principal și examinarea acestuia. Însă nu a primit nici un răspuns, iar între timp a fost somat de către Î.C.S. „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” S.R.L. să elimine contorul din încăperea și să-l instaleze afară. Prin urmare, pentru a nu afecta firul central care trebuia examinat, la 12 februarie 2012, Răducan Valeriu a cerut prezența echipei mobile a pârâtului pentru a asista la această operațiune și a sigila firul, care este unica probă materială ce poate dovedi vinovăția sau nevinovăția consumatorului. Nici la această solicitare nu a primit nici un răspuns. Astfel, la momentul de față, reclamantul este în imposibilitatea executării prescripției, deoarece nu dorește să distrugă proba materială, iar furnizorul de energie electrică nu dorește să efectueze controlul suplimentar și conservarea probei.

În consecință, luând în considerare prevederile punctului 165 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, reclamantul a conchis că reprezentanții pârâtului au verificat inițial locul încălcării clauzelor contractuale în lipsa acestuia, iar ulterior nu au reușit să demonstreze încălcarea imputată lui. Or aceștia nu au stabilit dacă firul electric este sub tensiune și dacă societatea reclamantă este conectată la acest fir.

Asociația Antiincediară „ANTIFOC” a solicitat anularea actului nr. C 029095 din 30 ianuarie 2015 de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale ca fiind ilegal și anularea facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale R. nr. 62397 în sumă de 35 345, 23 lei ca fiind ilegală. La fel, reclamantul a cerut compensarea tuturor cheltuielilor de la pârât (f. d. 3).

Pe parcursul examinării cauzei, pârâtul Î.C.S. „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” S.R.L. a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, prin care a cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată (f. d. 19).

La 11 aprilie 2016, prin încheierea Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău, s-a respins demersul înaintat de Asociația Antiincediară „ANTIFOC” referitor la numirea unei expertize judiciare tehnice pentru a stabili dacă firul central a avut conexiuni neautorizate sau a fost intact (f. d. 29).

În acest sens, instanța de fond a considerat că este inoportună dispunerea unei asemenea expertize, de vreme ce firul electric central din speță a fost înlocuit prin alt fir, ceea ce rezultă din prescripția din 30 ianuarie 2015. Din aceste considerente, împrejurările inițiale au dispărut și nu și-au păstrat actualitatea (f. d. 29).

Prin hotărârea Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 9 septembrie 2016, s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată (f. d. 38, 41 – 45).

Împotriva acestui act de dispoziție, Asociația Obștească Asociația Antiincediară „ANTIFOC” a declarat apel, care a fost restituit în baza încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017 (f. d. 66 – 67).

Totuși, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 1 martie 2017, s-a considerat că cererea de apel este depusă în termenul legal, fiind casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2017, cu remiterea cauzei civile la etapa primii cererii de apel (f. d. 78 – 81).

În apărare sa, Î.C.S. „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” S.R.L. a formulat o referință, solicitând respingerea cererii de apel (f. d. 90 - 92).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 11 iulie 2017, a respins apelul declarat de Asociația Obștească Asociația Antiincediară „ANTIFOC” și a menținut hotărârea Judecătoriai Râșcani, mun. Chișinău din 9 septembrie 2016 (f. d. 98 – 104).

La deliberarea acestei soluții, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de Asociația Antiincediară „ANTIFOC” în cererea de chemare în judecată. Suplimentar, s-a reținut că, în urma controlului, s-a depistat intervenția în bransamentul care unește pilonul electric, ce aparține distribuitorului de energie electrică și la contorul electric ce aparține apelantului, prin conectarea neautorizată a unui cablu electric. Astfel, energia electrică, care trecea prin acel fir electric, nu se evidențiază în echipamentele de măsurare (f. d. 101).

Colegiul de control judiciar a menționat că circumstanțele respective se dovedesc prin imaginile video și declarațiile martorului Constantin Țurcan, dar și prin creșterea bruscă a volumului de energie electrică consumată ulterior după înlăturarea încălcării, reflectată în dinamica consumului de energiei electrice la locul de consum ce aparține reclamantului (f. d. 101). Mai mult, din actele contestate, rezultă că președintele Asociației Antiincediară „ANTIFOC”, Răducan Valeriu, a

refuzat să le semneze, dar le-a primit în conformitate cu exigențele reglementărilor în vigoare (f. d. 7 (*pe verso*), 12, 13, 102).

În concluzie, instanța de apel a constatat că, atât procedura de efectuare a controlului echipamentului de măsurare, cât și procedura de constatare a încălcărilor stabilite, dar și procedura ulterioară constatării încălcărilor comise, au fost respectate integral de către Î.C.S., „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” S.R.L. (f. d. 103 – 104).

În subsidiar, Colegiul civil a apreciat critic argumentele apelantului cu privire la dispunerea efectuării unei expertize, deoarece faptul conectării ilegale, în mod ascuns, la cablul electric trifazat, direct prin bransamentul de până la contor, nu necesită cunoștințe speciale ale expertului, fiind stabilite aceste circumstanțe prin probele administrate în prezenta cauză civilă (f. d. 104).

Pentru a soluționa această pricină, instanța de apel a aplicat punctele 48 lit. a) și i), 50 lit. a), 93, 95, 99, 63, 165, 172 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, adoptat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 393 din 15 decembrie 2010.

La 16 august 2017, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 11 iulie 2017 (f. d. 105).

La 12 septembrie 2017, Asociația Antiincediară „ANTIFOC” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanței din 9 septembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea. Mai mult, recurentul a cerut dispunerea efectuării unei expertize tehnice la Centul Național de Expertize Judiciare, prin care să se stabilească dacă la firul electric central au fost efectuate conexiuni neautorizate sau era intact.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, Asociația Antiincediară „ANTIFOC” a afirmat că instanța de apel a respins neîntemeiat demersul cu privire la numirea unei expertize tehnice, care urma să stabilească dacă firul electric central a fost influențat de conexiuni neautorizate. Or, în viziunea sa, explicația oferită de instanța ierarhic inferioară este una vagă, având în vedere că acesta a comunicat despre faptul că, în momentul de față, firul electric vechi este suspendat în aer de la stâlp până la casă și nu este deteriorat.

În esență, recurentul a susținut că a formulat plângeri cu privire la aceeași problemă la Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, însă nimeni nu a vrut să-și asume responsabilitate pentru a stabili adevărul. În plus, s-a considerat că aplicarea instanțelor judecătorești a Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice nu este suficientă, de vreme ce acest act normativ este favorabil furnizorului.

În aceeași ordine de idei, Asociația Antiincediară „ANTIFOC” a pretins că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentului referitor la refuzul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică de a efectua un control suplimentar la fața locului, ceea ce impunea numirea unei expertize judiciare.

La 30 octombrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs Î.C.S. „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” S.R.L., informând că referința se depune în

termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f. d. 114).

Până la data examinării cauzei, intimatul nu a depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând admisibilitatea recursului, conform articolului 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Asociația Obștească Asociația Antiincediară „ANTIFOC” este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Materialele cauzei dovedesc faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă, cu privire la subiecții abilitați cu dreptul de a depune recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei, rezultă că decizia integrală a instanței de apel din 11 iulie 2017 a fost expediată în adresa părților la 16 august 2017 (f. d. 105), însă nu există dovada recepționării efective a acesteia de către participanții la proces. Totuși, potrivit plicului prezentat de recurent, se confirmă că scrisoarea, care conținea actul contestat, a ieșit din biroul (oficiul) poștal la 22 august 2017 (f. d. 110).

Astfel, în atare situație și pentru a nu admite o ingerință disproporțională în dreptul de acces la justiție, dar luând în considerare data de pe plicul poștal (22 august 2017), instanța de judecată constată că recursul declarat de Asociația Antiincediară „ANTIFOC” la 12 septembrie 2017 este depus în termenul prevăzut mai sus.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor cu privire la încadrarea temeiurilor invocate în recurs la dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului de inadmisibilitate prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În esență, judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, dar și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei

atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Ab initio, instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 parag. (1) din Convenție, în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat (a se vedea, *de exemplu, Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia, Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, parag. 28).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă sunt formulate suficient de clar și urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și bunei-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis, Benjamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, parag. 41, *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 – 37, *Sturm v. Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36).

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă normele de drept invocate de recurent în motivarea cererii de recurs sunt incidente la soluționarea fondului cauzei, inclusiv dacă argumentele acestuia, rezumate mai sus, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia.

În speță, instanța observă că, în susținerea poziției sale, recurentul Asociația Antiincendiară „ANTIFOC” a invocat art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă,

așa cum este prevăzut, în mod obligatoriu, de art. 432 alin. (1) și 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă.

În acest sens, instanța de judecată amintește că, la pronunțarea deciziei din 11 iulie 2017, instanța de apel s-a călăuzit de punctele 48 lit. a) și i), 50 lit. a), 93, 95, 99, 63, 165, 172 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, adoptat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 393 din 15 decembrie 2010. De asemenea, în motivarea deciziei sale, instanța de apel a indicat probele pe care își întemeiază concluziile cu privire la circumstanțele din litigiu.

Din analiza minuțioasă conținutului cererii de recurs în raport cu decizia contestată, reiese în mod cert că recurentul a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat, *în special*, în privința posibilității dispunerii efectuării unei expertize (f. d. 104). În mod corespunzător, completul de judecată reține că recurentul nu a reușit să demonstreze că respingerea acestui demers a condus sau a putut conduce la violarea dreptului la un proces echitabil, de vreme ce instanța de apel și-a motivat amply decizia și a răspuns la toate argumentele esențiale ale cauzei (a se vedea decizia de inadmisibilitate pe cauza *Fundația pentru Copii Speranța v. Republica Moldova*, 17 octombrie 2017). *De facto*, recurentul nu a combătut probele administrate de către instanța de apel, care au fost puse la baza deciziei judecătorești din 11 iulie 2017.

În același context, instanța de recurs subliniază că în ordine de recurs se verifică doar legalitatea deciziei atacate. Prin urmare, formularea de către recurent a unui demers referitor la numirea unei expertize tehnice este inadmisibil.

În subsidiar, instanța observă că, *în principiu*, Asociația Antiincendiară „ANTIFOC” a formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și a avut posibilitatea de a fi audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, parag. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, 2 septembrie 2014, parag. 34, *Samardžić v. Croația*, ibidem, parag. 28).

Pe baza celor prezentate, completul judiciar constată că încălcările invocate de recurent, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu conțin exclusiv chestiuni de drept și nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența cererii de recurs și ilegalitatea deciziei contestate, condiții impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă (*a se vedea*, de exemplu, *Petrovic v. Luxemburg*, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, *Sturm v. Luxemburg*, ibidem, parag. 32).

Din aceste raționamente, instanța de judecată constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare situație, conjunctura stabilită mai sus confirmă lipsa unui formalism excesiv și respectarea unui raport rezonabil de proporționalitate dintre scopul urmărit și mijloacele folosite, iar, în opinia instanței, însăși substanța dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de art. 6 parag. 1 din Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, parag. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, parag. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Asociația Obștească Asociația Antiincediară „ANTIFOC” nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Asociația Obștească Asociația Antiincediară „ANTIFOC”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală